

Journal of Innovative Research in Social Studies | Sosyal Bilgilerde Yenilikçi Araştırmalar Dergisi

<https://dergipark.org.tr/tr/pub/jirss>

Cilt/Volume: 6 Sayı/Issue: 2 Yıl/Year: 2023

Lâdik Akpınar Köy Enstitüsü Özelinde Köy Enstitülerinde Kültür Dersleri Öğretimi

Special of Lâdik Akpınar Village Institute Teaching Cultural Courses in Village Institutes

Yazar Bilgisi / Author Information

İnci Başoğlu

Yüksek Lisans Öğrencisi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Türkçe ve Sosyal Bilimler Eğitimi Bölümü, Samsun/Türkiye
Graduate Student, Ondokuz Mayıs University, Institute of Graduate Studies, Department of Turkish and Social Sciences Education, Samsun/Türkiye

basogluinci61@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0009-0003-7493-6370>

Yakup Yılmaz

Dr., Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkçe ve Sosyal Bilimler Eğitimi Bölümü, Samsun/Türkiye
Dr., Ondokuz Mayıs University, Faculty of Education Department of Turkish and Social Sciences Education, Samsun/Türkiye

yakupyilmaz-34@hotmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3117-1625>

Makale Bilgisi / Article Information

Makale Türü / Article Type : Araştırma Makalesi / Research Article

Geliř Tarihi / Received : 01.10.2023

Kabul Tarihi / Accepted : 15.12.2023

Yayın Tarihi / Published : 30.12.2023

Atıf / Cite

Başoğlu, İ. ve Yılmaz, Y. (2023). Lâdik Akpınar Köy Enstitüsü özelinde Köy Enstitülerinde kültür dersleri öğretimi *Journal of Innovative Research in Social Studies*, 6(2), 253-277. <https://doi.org/10.47503/jirss.1369576>

Lâdik Akpınar Köy Enstitüsü Özelinde Köy Enstitülerinde Kültür Dersleri Öğretimi

Special of Lâdik Akpınar Village Institute Teaching Cultural Courses in Village Institutes

Özet

Millî mücadelenin kazanılmasından sonra Türk devleti ve halkının gelişmesi için birçok yenilik yapılmıştır. Türk milli eğitim sisteminin oluşturulması için kendimize ait bir eğitim uygulamasına ihtiyaç doğmuştur. Türk köylüsünün maddi açıdan da gelişmesi amaçlanmış, bu amacın gerçekleşmesi için ise başlangıç olarak eğitimin hedefleri belirlenmiştir. Köy Enstitüleri alanında çok çeşitli çalışmalar yapılmış, bu çalışmalarda genel anlamda tarım dersleri, teknik uygulamaları içeren araştırmalar olduğu görülmüştür. Köy Enstitülerinde tarım ve teknik dersler, iktisat ve siyasetin bir gereği görünse de kültür dersleri de milli bir bilinç oluşturmada son derece önemli bir yere sahip olmuştur. Köy Enstitülerinin uygulanan öğretim programlarında yer alan amaçlar, öğrencilerin hedefler doğrultusunda eğitilmesini öngörmektedir. Köy Enstitüleri öğretim programında yer alan kültür derslerinin incelenmesi ile öğrencilerin eğitimleri arasındaki ilişki ortaya konmuştur. Araştırmada "Nitel Araştırma" yöntemi kullanılmıştır. Araştırma sonucunda kültür dersleri detaylı olarak incelenmiş, günün şartlarına göre Türk eğitim anlayışına uygun bir şekilde hem kendi kültüründen kopmadan hem de eğitim anlayışını modernize ederek kendine has bir eğitim anlayışının geliştirildiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Akpınar Köy Enstitüsü, Köy Enstitüleri, Kültür Dersleri, Öğretim Programı

Abstract

After the national struggle was won, many innovations were made for the development of the Turkish state and its people. There is a need for own educational practice in order to establish the Turkish national education system. It was aimed to develop the Turkish villagers financially and for the realization of this aim, the objectives of education were initially determined. Village Institutes, a wide variety of studies in the field of the studies, agriculture lessons in general. It has been seen that there are studies that include technical applications. Although agriculture and technical courses seem to be a necessity of economic policy in the village institutes, it is seen that culture courses also have an extremely important place in creating a national consciousness. The aims included in the curriculum of the village institutes, envisaged the training of students in line with the objectives. The relationship between the examination of the culture courses in the curriculum of the village institutes and the education of the students was revealed. The 'qualitative Research Method' was used in the research. As a result of the research, cultural lessons were examined in detail and it was seen that according to the conditions of the day, it was suitable for Turkish national culture and understanding of education, and a unique understanding of education was developed both without breaking away from its own culture and by modernizing the understanding of education.

Keywords: Akpınar Bay Institute, Culture Lessons Village Institutes, Curriculum, Village Institutes

Introduction

Culture and education have been intertwined and complementary to each other for centuries. Education, in its simplest terms, aims to achieve permanent learning by creating behavioral changes in the individual purposes. Every country has its own understanding of education. Teaching that best suit, one's nature wants to implement the system. For this purpose, as well as the system created by itself, it is also used in other countries. He takes model teaching programs and adapts them to himself. The Turkish education system also has a deep-rooted history is based on. Even though the Ottoman State gave great importance to education and implemented it. It is a pity that he could not foresee the technological developments, innovations remained cyclical. Education has been negatively affected due to reasons such as moving away from science. M. Kemal before establishing the republic, during the years of national struggle, by organizing the "Educations Congress", it has shown that education is indispensable even in difficult times.

Method

Qualitative research method was used in this research. The study focused on teaching programs based on the general characteristics of village institutes arising from the needs of or own geography. Akpınar Village Institute had the opportunity to examine and research the cultural courses included in the curriculum. It is necessary to keep the importance of cultural lessons separate in rising the next generation and being able to act in common feelings and thoughts. For this reason, it is thought that our study will set an example for research in this direction.

Findings

The establishment of village institutes coincides with the time of İsmet İnönü. Between April 17, 1940 and January 27, 1954, when it became a teacher's school; they carried out their work under the leadership of 6 Prime Ministers. 8 Ministers of National Education and 3 general directors of primary education. (Ates, 2021). The purpose of the institutes is to meet the village's need for teachers and the need for professional personnel to educate the village and the villagers. Village Institutes were established on 17 April 1940 by the Village Institutes Law with 3,803 members. With the village schools and institutes organization law numbered 4,274 in 1942, it continued its activities between 1946 and 1947. In 1954, with the law no 6,234, teacher training school and village institutes were merged and later the name village institute was removed and took its place in our history of education. (Uygun, 2016).

As a result of all the studies carried out on revitalizing the village, education in village institutes differs from other schools. The most important difference between village institutes and schools is that they have agriculture, technical and art courses as well as general culture courses, out of 260 weeks, 114 weeks include culture classes, 58 weeks include agriculture, 58 weeks include art and 30 weeks include holidays. Culture lessons cover half of the teaching. Half of the remaining time was given to agricultural courses and the other half to technical courses. Weekly working hours are 44 hours. 22 hours are allocated to culture, 11 hours to agriculture and 11 hours to technical courses. In business, he brought to the fore two factors that had not been implemented until then, with directional training. These factors are student participation and production. (Türkoğlu, 2000). In order to understand the education and training activates in village institutes, it is necessary to know the vital areas in this institute very well. These educational institutions are formed through the actions they create by doing and experiencing in child education.

Culture courses are given 22 hours a week, for a total of 5060 hours over 5 years. In culture lessons; Turkish (736), Mathematics (598), Music (460), foreign language (414), military service (8368), nature and school health knowledge and teaching knowledge (368), history geography and citizenship knowledge course hours in total (690). (Oğuzkan, 2007).

While it was decided to establish the institute in Akpınar, the abundance of raw materials around also influenced the choice. Especially flax, hemp, wood, timber, gravel, sand and similar materials are abundant. The diversity and abundance of raw materials are important in facilitating the activities here. Weaving is done in rural areas of Ladik. Carpentry and blacksmithing are also at a very advanced level. It is not difficult to carry out forestry and timber activities due to the proximity to the forest area. Ladik district supports water- related around the lake and river. A land of 2500 decades was purchased for agricultural activities.

Conclusion and Discussion

Village Institutes have been the cornerstone in the Republic of Turkey gaining its national identity. The role education in the transition to a single nation system, leaving aside the understanding of Ottomans and the Ummah inherited from the Ottoman Empire, is known to everyone. Providing education only in the city and leaving the village and villagers aside does not seem possible for the realization of the nation state. Atatürk always emphasized education and sated that education was the only solution for adaptation and development. The fact that the majority of the population lived in villages in the idea and formation of village institutes made it necessary for Turkey to start from the countryside in order to achieve its goals. The aim of the culture lessons in the village institutes curriculum is to gain the objectives of the course and to create scientific thinking skills in the student. It is about being able to transfer what you learn in culture lessons to life. In the discourses of the students who studied at Akpınar, it was stated that the teachers constantly emphasized the concepts the Turkishness, patriotism and historical awareness and that the lessons and activities were completed with studies in this direction. In my study, it has been revealed that the Akpınar village institute and the functioning of culture courses and curriculum practices in the village institutes are carried out in accordance with the conditions of the region.

GİRİŞ

Kültür ve eğitim yüzyıllar boyu birbiriyle iç içe geçmiş ve birbirinin tamamlayıcısı olmuştur. Eğitim, en basit tabirle bireyde davranış değişikliği yaratarak kalıcı öğrenmeler gerçekleştirmeyi amaçlar. Her ülkenin kendine has eğitim anlayışı vardır. Kendi doğasına en uygun öğretim sistemini uygulamak ister. Bunun için kendi oluşturduğu sistem olduğu gibi başka ülkelerden de model öğretim programları alır, kendine uyarlar. Türk eğitim sistemi de köklü bir geçmişe dayanmaktadır. Özellikle Osmanlı Devleti, eğitime büyük önem vermiş ve uygulamış olsa da ne yazık ki yaşanan teknolojik gelişmeleri öngörememesi, yeniliklerin dönemsel kalması, bilimsellikten uzaklaşılması gibi nedenlerden dolayı eğitim, olumsuz etkilenmiştir. Mustafa Kemal cumhuriyeti kurmadan önce Millî Mücadele yıllarında, "Maarif Kongresi" düzenleyerek, en sıkıntılı zamanda bile eğitimin vazgeçilmez olduğunu göstermiştir. Tevhidi Tedrisat, Harf İnkılâbı, Millet Mektepleri bu alanda yapılan diğer yeniliklerdir. Ancak bu yenilikler bir ülkenin kalkınmasında etkili olsa da köy ve köy yaşamında etkisi çok hissedilememiştir. Belki de buradaki en temel sebep, köylünün tek gerçeğinin geçimini nasıl sağlayacağı üzerine yoğunlaşmasıdır. Bu nedenle, Türk köylüsünü ve çevresini her anlamda kalkındıracak yeni bir sistemin yapılması gerekiyordu.

Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk dönemlerinde yaklaşık olarak 40.000 köy bulunmaktadır. Bu köylerin yalnızca 5000' inde okul vardır. Köydeki eğitimin yaygınlaşması, eğitim sorununun çözülmesi, yapılan yenilikleri insanlara anlatmak için köy eğitiminin önemi göz ardı edilemezdi. 1926 yılında doğu bölgelerimizde bulunan okul sayısı 215'tir. Okula gitmesi gereken çocukların büyük bir oranı ise eğitimden yoksundur. (Burgaç, 2003). Türkiye'deki 40.000 köyden 31.000'inde eğitim verecek okul bulunmamaktadır. Köylerdeki eğitim genellikle öğretmen eksikliği nedeniyle yalnızca 3 yıl sürdürebilmektedir. Köylerdeki bu sorunlar, çocukların eğitimini de zorlaştırmaktadır. Bu sebeple, köydeki öğrencileri, şehirde eğitim alan öğrencilerle bir tutmak yanlış olduğu kadar adaletli de olmayacaktır. (Alican, A.ve Gül, S.S. 2014). Kırsal alanda yer alan sorunlar sadece okul sayısı ile ilgili değil aynı zamanda kentlerde yetişmiş öğretmenlerin, köylere öğretmen olarak atandıklarında buradaki köy insanıyla anlaşmalarının da çok mümkün olmamasıydı. Hem öğretmen köylülerin yaşamına ayak uyduramıyor hem de köylü şehirden gelen öğretmenleri kendisinden uzak buluyordu. Aslında iki taraf da birbirine yabancıydı. Bu sebeple kırsaldaki eğitim sorununa yönelik ilk girişimler, 1936 yılında askerliklerini çavuş ve onbaşı olarak tamamlamış, okuma yazma bilen ve köyde yaşayan gençlerin seçilmesiyle başlamıştır. Bu gençler 8 ay süreyle eğitim alarak köylere gönderilmiştir. Bunun neticesinde yalnızca okuma yazma değil, coğrafyanın bir zorunluluğu olarak tarım, hayvancılık, inşaat alanlarında da eğitim verilmiştir. Bütün bu eğitimler sayesinde yetişen öğretmen köye gittiğinde hem okul binasını yapacak hem de oradaki köylünün geçim kaynağı olan ekonomik faaliyetlerin sağlıklı yürütülmesine katkı sağlayacaktır. (Burgaç, (2003).

Köyü canlandırma üzerine yapılan bütün çalışmalar neticesinde Köy Enstitüleri'ndeki eğitim-öğretim diğer okullardan farklılık göstermektedir. Köy Enstitüleri'nin okullardan en önemli farkı genel kültür derslerinin yanı sıra ziraat, teknik ve sanat derslerinin olmasıdır. Bu kapsamda, köy yaşamı, köy çocukları ve köyü kalkındırma anlayışı ile kıraç toprakları canlandırma amacı taşıyan Köy Enstitülerinden biri olan Akpınar Köy Enstitüsü öğretim programında yer alan kültür dersleri aktarılmak istenmiştir.

Araştırmanın Amacı

Eğitim sisteminin dört temel ögesi içerisinde yer alan öğretim programı, öğrenci yetiştirmede istenilen hedeflere ulaşmada çok önemlidir. Öğretim programları, sonuçta elde etmek istediğiniz öğrencinin şekillendiği alandır. Bu bağlamda, eğitim sistemimizi kökünden etkileyen Köy Enstitüleri, alanında en çok çalışılan, incelenen konuların başında olmuştur. Yakın bir tarihte gerçekleşmesi, kuruluşu, yöntemi, uygulanışı ve kapatılması ile pek çok araştırmacının merakını çekmiştir. Köy Enstitülerindeki kültür dersleri kapsamında Akpınar Köy Enstitüsündeki kültür derslerinin içeriğinin neler olduğunun anlatılması amaçlanmıştır. Günümüz eğitim sistemi düşünüldüğünde, uygulanan derslerin öğrencilerin toplumsal hayata kazandırılmasında, kültür birlikteliği yaratılmasında önemli bir payı bulunmaktadır. Yapararak yaşayarak öğrenmenin temel alındığı, ezberci anlayışın saf dışı bırakılmaya çalışıldığı günümüz eğitim dünyasında birçok öğretim yaklaşımı denenmiştir. Türkiye’de 1940-1954 yıllarında kurulmuş Köy Enstitüleri’nde, Türk eğitim anlayışının yeni bir ürünü olan iş içinde eğitim anlayışı doğmuştur.

BULGULAR

Köy Enstitüleri Kuruluş Evresi ve Gelişimi

Devlet, köy çocuklarının eğitimleri ve onların durumlarını Cumhuriyetin ilk zamanlarından itibaren tespit etmeye çalışmıştır. Kalkınmanın kırsaldan başlaması gerektiğine inanan Cumhuriyet aklı Anadolu’da ve Samsun özelinde çocuklarla ilgili okul müfredatları ve çocukların köy ve ailelerine verdiği katkıları raporlarla incelemiştir. (BCA, 127-609-11) İlerleyen yıllarda bu çocukların eğitimi için Köy enstitüleri kuruluşu İsmet İnönü zamanına denk gelmektedir. 17 Nisan 1940 ile öğretmen okuluna dönüştükleri 27 Ocak 1954 tarihine kadar; 6 Başbakan, 8 Milli Eğitim Bakanı, 3 ilköğretim genel müdürünün önderliğinde çalışmalarını yürütmüşlerdir. (Ateş, 2021). Enstitülerin gayesi köyün öğretmen ihtiyacını ve köylüyü yetiştirecek mesleki personel ihtiyacını karşılamaktır. Köy Enstitüleri 17 Nisan 1940 tarihinde 3803 Sayılı Köy Enstitüleri Kanunu ile oluşturulmuştur. 1942 yılında 4274 Sayılı Köy Okulları ve Enstitüleri Teşkilat Kanunu ile 1946 ve 1947 yılları arasında faaliyetlerine devam etmiştir. 1942 yılında 4274 Sayılı Köy Okulları ve Enstitüleri Teşkilat Kanunu ile 1946 ve 1947 yılları arasında faaliyetlerine devam etmiştir. 1946 ve 1947 yıllarından itibaren içeriğinde önemli değişiklikler yapılmıştır. 1954 yılında 6234 sayılı kanunla Öğretmen Okulu ve Köy Enstitüleri birleştirilmiş, daha sonra Köy Enstitüsü adı da kaldırılarak eğitim tarihimizdeki yerini almıştır. (Uygun, 2016).

Köy Enstitülerinin 3 dönemi vardır; bunlar Birinci Dünya Savaşı ve İsmet İnönü dönemi, çok partili hayat ile Demokratik Parti dönemi ve Demokrat Parti iktidar dönemidir. 1940-1946 yılları arası enstitülerin en parlak dönemidir. 1946-1950’li yıllar ise duraksamanın yaşandığı yıllardır. 1950-1960 yılları arası ise Demokrat Parti’nin Enstitü çalışmalarını sona erdirdiği yıllar olarak ön plana çıkmaktadır. Enstitülerin faaliyetlerini ve eğitimlerini de üç dönemde özetleyebiliriz; 1. dönem 1940-1946 yılları arası dönemleridir. Bu dönemde enstitülerin köy ve köylünün, ülkenin kalkınması için çok önemli olduğu vurgusu üzerinde durulmuştur. 2. dönem 1946-1950 yılları arasındadır. Bu dönemde Köy Enstitüleri’nin ulusallaştırılması söz konusudur. 1950-1960 arası dönem ise okulların kapatılması için yapılan faaliyetler dönemidir. Enstitülerin açıldığı yıldan bir sene sonra enstitü sayısı 4’ten 14’e, öğretmen sayısı 40’tan 234’e öğrenci sayısı ise 5371’e yükselmiştir. İlk başlarda enstitüler çok rağbet görmemiş, sonrasında basının ilgisi ve buralara yapılan devlet erkânının ziyaretleriyle tanınır hale gelmiştir. İlk açıldıkları andan sonra 14 Köy Enstitüsü’nde toplam öğrenci sayısı 1000’den 6000’e çıkmıştır. (Ateş, 2021). Köyün şartlarına uyan, orada doğup büyüyen çocukların buralarda eğitim alması gerektiği üzerinde durulmuştur.

Köy Enstitüleri'ne yalnızca ilkokulu tamamlamış köy çocukları alınıyordu. 3803 Sayılı Köy Enstitüleri Yasasının 6. maddesine göre enstitüden mezun olanların gittikleri yerlerde bütün eğitim ve öğretim faaliyetlerini yaparlar, aynı zamanda örnek tarla, bahçe, atölye gibi mekânlarla köylü için rehber olup, köylünün buralardan istifade etmelerini sağlarlardı. (Burgaç, 2003).

1954 yılında 6234 sayılı kanunla Öğretmen Okulu ve Köy Enstitüleri birleştirilmiş, daha sonra Köy Enstitüsü adı da çıkartılarak eğitim tarihimizdeki yerini almıştır. Köy Enstitüleri'nin geleneksel okullardan ayrılan yönü iş eğitimi kavramını eğitim ve öğretimin temeline almasıdır. Bu kavram Pestalozzi, J. Dewey gibi düşünürler tarafından savunulan bir eğitim felsefesidir. Bu düşünürler geleneksel okulları ezberci olarak nitelerken öğrencilerin faaliyetlerini öne çıkaran iş okulu kavramını geliştirmişlerdir. (Uygun,2016).

Enstitülerde, genellikle 1.000 ile 7.000 dönüm arasında arazi bulunurdu. Bu araziler, genelde verimsiz yerlerdir. Enstitüler sayesinde, buralarda hem eğitim hem de üretim yapılmaktadır. (Kocabaş, 2020). Enstitülerin kurulacağı yerler, nüfusu, coğrafi yapısı, ekonomik özellikleri gibi kstaslara göre belirlenmiştir. Ülke ilk olarak dört bölgeye, sonra bu bölgeler de üç veya dört şehri kapsayan yerlere ayrılmıştır. Neticede, şehirlerin uygun olanlarından birine köy enstitüsü açılmıştır. (Elmas, 2020). 24.06. 1937 tarih ve 3238 Sayılı Köy Eğitimleri Kanunu'nun yayınlanmasının ardından Eskişehir Mahmudiye ve Hamidiye köyleri ile Kocaeli'nin Arifiye'sinde, Erzincan, Edirne ve Kars'ta eğitim kursları kurulmuştur. 1938'de dokuz şehirde daha eğitim kursları açılarak köy öğretmeni yetiştirmeye süratle başlanmıştır. (Akdoğan, 2016). Eğitim kursları, köylerde 3. sınıfa kadar eğitim verebilecek okullar inşa etmişlerdi. Eğitim kurslarında verimli sonuçlar alınca bu kursları daha disiplinli hale getirerek 1937 yılında şu anki öğretmen okulları açılmıştır. Okullarda sadece kültür dersleri değil aynı zamanda tarım dersleri ve diğer teknik dersler de veriliyordu. Bu sistem çok iyi bir şekilde uygulandığından 17 Nisan 1940 tarihinde 3803 sayılı Köy Enstitüleri Kanunu çıkarılmıştır. (Burgaç, 2003). Aşağıdaki tabloda da anlaşılacağı üzere, enstitüler Anadolu coğrafyasının geneline yayılmak istenmiş ve kalkınmanın ülke içinde topyekün sağlanması için önemli bir araç olarak kullanılmıştır.

Tablo 1

Türkiye'de Kurulan İlk Enstitüler ve Kuruldukları Yerler

1. Antalya	Aksu	8. Malatya	Akçada
2. Isparta	Gönen	9. Seyhan	Düziçi
3. Kocaeli	Arifiye	10. Samsun	Akpınar
4. Trakya	Kepir tepe	11. Trabzon	Beşikdüzü
5. Eskişehir	Çifteler	12. Balıkesir	Savaştepe
6. Kastamonu	Gölköy	13. İzmir	Kızıl çullu
7. Kayseri	Pazar ören	14. Kars	Cılavuz

(Şahhüseyinoğlu, 1994).

Köy Enstitülerinde Öğretim Programı

Köyü canlandırma üzerine yapılan bütün çalışmalar neticesinde Köy Enstitüleri'ndeki eğitim-öğretim diğer okullardan farklılık göstermektedir. Köy Enstitüleri'nin okullardan en önemli farkı genel kültür derslerinin yanı sıra ziraat, teknik ve sanat derslerinin olmasıdır. Enstitülerde 260 haftanın 114 haftasında kültür dersleri, 58 haftasında ziraat, 58 haftasında sanat, 30 haftada ise tatiller yer almaktadır. Kültür dersleri öğretimin yarısını kapsamaktadır. Geri kalan zamanın yarısı tarım derslerine, yarısı da teknik derslere verilmiştir. Haftalık çalışma saatleri toplam 44

saattir. 22 saati kültür, 11 saati tarım, 11 saati de teknik derslere ayrılmıştır. İş içinde işe yönelik eğitim ile o güne kadar uygulanmamış olan iki faktörü ön plana koymuştur. Bu faktörler öğrenci katılımı ve üretimdir. Enstitülerde eğitim, uygulaması ile yapıldığı için üretimde artışlar meydana gelmiştir. (Türkoğlu, 2000). Köy enstitülerindeki eğitim ve öğretim faaliyetlerini anlayabilmek için bu enstitüdeki yaşamsal alanları da çok iyi bilmek gerekir. Bu eğitim kurumları çocuk eğitiminde yaparak yaşayarak oluşturduğu eylemlerle meydana gelmektedir. (Tonguç, 1961). İsmail Hakkı Tonguç'a göre uygulanmayan bilgi gereksiz bilgidir. Herhangi bir şeyi gerçekleştirebiliyorsak bilgisine de sahibiz demektir. Kitapları okuyarak, doğayı yaşayarak, irdeleyerek bilgi sahibi de olamıyorsak ezber tarzı bir öğrenme yapmışız demektir. Köy Enstitüleri daha çok köylerde kurulmuş olsa da kent merkezlerinin çok uzaklarına da inşa edilmemişlerdir. Ulaşımın bunda etkisi epey fazladır. Köy Enstitüsü kurulacak yerlerde arazinin geniş olmasının üzerinde durulmuştur. Köy Enstitülerinde kız ve erkek öğrenciler beraber eğitim almaktadır. Eğitimler sadece sınıflarda değil, bahçede, tarlada, yapı inşa etmede ve benzeri birçok yerde yapılmaktadır. İş içinde öğrenme kavramı üzerinde durulmaktadır. Köy Enstitülerinde sorumluluk duygusunu geliştirmek, birlikte hareket etmek için eğitsel kollar kurulmuştur. Enstitünün kurulduğu coğrafyaya göre yapılacak faaliyetler değişebilmektedir. (Şimşek, 2001).

Köy Enstitüleri 1943-1947 Öğretim Programları Süreci

1943 Öğretim programında, Köy Enstitülerinin her gün, sabah 45 dakikalık 4 ders veya iş saati, öğleden sonraki saatlerde ise yine 4 saatlik dersler uygulanmaktaydı. (Oğuzkan, 2007). Sene boyunca eğitimler, 3 dönem ve yaz programları olarak ayrılmaktaydı. 1. dönem ders yılı başından aralık ayı sonuna kadar, 2. dönem Mart Ayına kadar, 3. dönem Mart'tan ders yılı sonuna kadar, yaz dönemi ise 15 Haziran'dan 15 Eylül'e kadar sürmekteydi. Ders süreleri 45 dakika ve gün içerisinde 8 ders saati olarak uygulanmaktaydı. Köy Enstitülerinde okuma ve sanatla ilgili faaliyetlere dikkat edilirdi. İsteyen istediği kitabı okuyabilir, isteyen ise müzik aleti çalabilirdi. Bağlama derslerini, Âşık Veysel'in bağlama dersleri verdiği birçok enstitü olmuştur.

1947 yılındaki programda, derslerin yarısı temsil dersleri, diğer yarısı ise tarım ve teknik derslerden oluşmuştur. 1947'deki programda, kültür dersleri ismi genel bilgiler, tarım çalışmaları, tarım dersleri ve uygulamaları, teknik dersler ve çalışmalar, sanat dersleri ve atölye çalışmaları olarak dönüştürülmüştür. Yeni programda Türkçe, Matematik, Kimya, Coğrafya, Tabiat Okul Sağlığı Bilgisi, Resim İş, Beden Eğitimi ve Ulusal Oyunlar, Ev İdaresi ve Çocuk Bakımı, Öğretmenlik Bilgisi ders saati arttırılmıştır. Yabancı dil dersi, zorunlu ders olarak okutulması çıkarılmış, seçmeli ders yapılmıştır. El yazısı, askerlik, müzik derslerinin saatlerinde de azaltmaya gidilmiştir. (Kalyoncu oğlu, 2002). Köy Enstitüsü öğretim felsefesi ise yaşadıkları yerde doğal ortamlarında yetiştirilme ve tekrar oraya hizmet etmeye dayanmaktadır. (Kaplukan, 2012).

Köy Enstitülerinde, eğitim ve öğretimde, kültür derslerinin önemine, ona ayrılan ders saatleri sayısından da anlamaktayız. Çünkü kültür dersleri ile okumaya, Müzik, Resim, Ulusal Oyunlar, Tiyatro gibi derslere de önemli bir bölüm ayrılmıştır. Özellikle, Müzik ve Folklor halk kültürünün temeli olarak görülmüştür. Her köyün kendine ait türküleri, oyunları öğrencilere aktarılmıştır. Öğrenciler, yaşadıkları köyün, kültürel araçlarını, modern hale uyarlamıştır. Spor, kültür ve sanat dersleri, iş eğitimi dersleri birlikte ele alınmış, özellikle Spor, Müzik dersleri Köy Enstitülerinde ayrı bir yer edinmiştir. Ayrıca bütün öğrenciler, bir müzik aleti çalmış, bir kısmına da uygun yerlerde keman ve piyano gibi müzik aleti çalmaları sağlanmıştır. Farklı görüşleri öğrenme, eleştiri yapabilme yeterliliklerinin sağlanması için dünya klasikleri okutulmuştur. Köy

Enstitülerinde öğrencilerin tamamı İnkılâp Tarihi ve Türkiye Cumhuriyeti Rejimi, Öğretmenlik Bilgisi, Türkçe, Yabancı Dil ve Askerlik derslerini almak zorundadır. (Pazar, 2001).

Pakize Türkoğlu, anılarında okulun ilk günü, kitap okumaya başladıklarını ifade ederek Köy Enstitüleri'nin okumaya verdiği önemi belirtmiştir. Tonguç, hangi şart altında olursa olsun, mutlaka her gün bir saat kitap okunmasını söylemiş, öğretmenlerin de yılda 24 kitap bitirmeleri gerektiğini ifade etmiştir. Pakize Türkoğlu, sabahları kahvaltı yapıldıktan sonra okul bahçesinde bin kişiye yakın öğrenci ile milli oyunları oynadıklarını bunun da ilk yaptıkları iş olduğunu söylemiştir. Bu faaliyetler büyük bir ciddiyetle yapılmıştır. Sabah oyunlardan sonra herkes ders alanlarına gider, kimi matematik, kimi tarla, kiminin de tarih derslerine katıldığını, okulda teneffüs zili çalınmadığını ifade etmiştir. Pakize Türkoğlu, Köy Enstitülerinin, yıllar içerisinde şehirlere de uygulanabileceğini, hatta kapatılmasalardı, Türkiye'nin silikon vadisi olabileceğini belirtilmiştir. (Demir, 2022). Cumartesi günleri etkinlikler yine enstitülerde, demokratik yaşamın uygulanmasına örnek teşkil edecek şekilde öğrencilerle birlikte kararlaştırıldı. (Alican, A. ve Gül, S. S. 2014). Köy Enstitülerinde uygulanan öğretim yöntemleri; çoklu zekâ, kubaşık öğrenme, proje tabanlı öğrenmedir. Makal' a göre halk arasında yaşayan imece geleneği, enstitülerde bir eğitim yöntemi durumuna getirilmiştir. Enstitülerde yaparak yaşayarak öğrenmeye vurgu yapmıştır. (Şeren, 2016). Köy Enstitü yöntemi, denenerek bulunmaya çalışılmıştır. O nedenle programların bir düzene oturması uzun sürmüştür. Bu süreçte esas kısımlar belirlenmiş, uygulama aşamasında enstitüler, kendi düzenlerine göre programları uygulamışlardır. (Çelik, 2019). Hasan Ali Yücel 1947 yılında yayınladığı genelgede daha çok şu ilkeler üzerinde durmaktadır:

- Eğitimin temel ilkesi yaparak yaşayarak öğrenmedir.
- Eğitimde laik ve demokratik eğitim olmalıdır.
- Eğitim ve üretim birlikte olmalıdır.
- Öğrenciler her safhada yönetime katılmalıdır.
- Her bir kişinin yeteneğine göre başarılı olacağı eğitim içinde öğrenciyi yok saymayan eğitim olmalıdır.
- Ezberci eğitim yerine öğrenen, uygulayan ve bütün bunları bir araya getirip üreten, insan hak ve özgürlüklerine, milli değerlere saygılı ölçü insanlar yetiştirmektir. (Şeren, 2016).

Köy Enstitülerinde Kültür Derslerinin Gelişimi ve Öğretimi

Kültür dersleri haftada 22 saat olup, toplam 5 yıl içinde 5060 saat yapılmaktadır. Kültür derslerinde; Türkçe (736), Matematik (598), Müzik (460), Yabancı Dil (414), Askerlik (368), Tabiat ve Okul Sağlık Bilgisi ve Öğretmenlik Bilgisi (368), Tarih, Coğrafya ve Yurttaşlık Bilgisi ders saatleri toplamda 690'dır. (Oğuzkan, 2007). Enstitülerdeki en büyük bölüm kültür derslerine aittir. 5 yıllık zamanda toplam 5060 saat kültür dersleri olarak uygulanmaktadır. Kültür dersleri hayatın içine aktarılarak öğretilmeye çalışılmıştır. Tonguç, 'Canlandırılacak Köy' kitabında bir öğrenci, kültür dersleriyle ilgili şunları anlatmaktadır: Kültür derslerinin işleyişi farklıdır. Öğretmenler, konuları bizim anlatmamızı istiyorlardı. Bu durumu eleştiriyor, öğretmen dururken niye biz ders anlatıyoruz diyorduk. Sonradan bu anlatım şekline alıştık hoşumuza gitti. Özellikle Fizik ve Kimya dersleri bu tarz anlatıma çok uygundu, demiştir. Kültür derslerini diğerlerinden ayıran, kendine ait yöntemlerle işlenmesidir. Bu yöntem ise derslerin tıpkı ziraat, teknik dersleri gibi eylem içerisinde yapılmasıdır. İsmail Hakkı Tonguç bu duruma şöyle açıklık getirmiştir: "Enstitülerde tarım ve işlik ders çalışmalarına önem verilirken kültür derslerinin eski yöntemlerle okutulması mümkün görünmüyordu. Bunun nedeni ise köy ortamında tabiat içerisinde yaşayan insanların kültür derslerini sadece sınıf içerisinde öğrenmesi işin doğasına aykırıdır. Yine Kimya,

Matematik, Geometri gibi dersler köydeki hayvancılıkla uğraşan, tarım yapan insanların yaşamlarının içinde gösterilmesi gerekirdi.”

Köy Enstitülerinde programın yaşamsal alana uygulanmasına çok önem verilmiştir. Mesela; öğrenciler Matematik ve Geometri derslerinde öğrenilen bilgiler sayesinde inşaat malzemelerinin ölçülerini daha rahat yapabilmişlerdir. Yetiştirilen sebzeleri ve gıda ürünlerini satmak gibi işlerle, matematik bilgilerini ve problemlerini daha iyi anlamışlardır. (Burgaç, 2003). Fizik ve Kimya derslerini de yine kendi hayatlarından alınan örneklerle daha kalıcı hale getirmişlerdir. Gaye, sürekli karşılaştıkları aletlerin nasıl çalıştığını anlamak ve onlardan en iyi şekilde yararlanmaktır. Yer çekimi kanununu, dersinde öğrenen bir öğrenci, beygir gücü ile ilişkisini daha rahat anlayabilmektir. (Türkoğlu, 2000).

Türkçe derslerindeki önemli aşamalardan biri öğrencilerin metin okumasıdır. Amaç metni ezbere okuyup geçmek değil anlamak, anlatmak, incelemek; düşünerek üzerinde tartışabilmektir. Derslerde yansıtım cihazı, tepegöz kullanımı yaygınlaşmıştı. Eğitim- öğretim devamlı olup üretimin sürekliliği sağlanmaktadır. Köy çocuklarına meslek kazandırmada üretkenliklerini artırarak, insanları yalnızca tüketici konumlarından çıkarıp üretici de yaparak, yaşadıkları coğrafyaya katkıda bulunmaları sağlanmaktadır. Aslında amaç, yaşanan coğrafyada toplumsal ve iktisadi ihtiyaçları belirleyerek çocuklara bir meslek edindirmek ve onları yaşadıkları topluma faydalı hale getirmektir (Türkoğlu, 2011). Türkçe dersinde öğrenciye aktarılması istenen hedef, anlama ve anladığını anlatabilme yeteneğinin kazandırılmasıdır. Coğrafya dersiyle yaşadığı yeri, ülkesini geliştirmek, yaratıcılıklarını arttırarak, hava olaylarını gözlemleyerek çıkarımlarda bulunmak amaçlanıyordu. Beden Eğitiminde üç ana bölüm vardır; geleneksel oyunlar, spor etkinlikleri ve jimnastik gibi ulusal oyunların oynanmasına büyük titizlik gösterilirdi. Tabiat ve Sağlık Bilgisi öğretiminde, bitkiler, toprak, canlılar ve bu varlıkların kütleleri hakkında bilgi sahibi olmalarının, insan vücut sistemini ve sağlık bilgisi ile ilgili ilkeleri aktarmanın önemi ortaya konulmaktaydı. Müzik öğretiminde ise saz çalma esas alınmaktadır. Saz çalmanın yanında nota öğretilmektedir. Öğretmenlik Bilgisi dersi, Toplum Bilim, İş Eğitbilim, Çocuk ve İş Ruh Bilim, Öğretim Metodu, Eğitim ve İş Eğitim Tarihi derslerini içine almaktadır. (Oğuzkan, 2007). Vatandaşlık Bilgisi dersleri sayesinde iyi bir vatandaş yetiştirilme amaçlanıyordu. Resim İş derslerine de büyük önem verilmektedir. Tonguç da bu derse ayrı bir önem veriyordu; çünkü kendisi de resim iş öğretmenidir. Tek ders saati olarak uygulanmıştır. Öğrencilerin yaratıcılıklarını ön plana çıkarmayı hedeflemiştir. Beden Eğitimi ve Ulusal Oyunlar öğrencilerin kıvraklık kazanılmasına, birlik beraberliklerini sağlanmasına, sağlıklı olmalarına katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Kültür dersleri içinde meslek dersleri sadece teorik olarak yapılmamış; uygulama aşamaları da olmuştur. Meslek derslerindeki iş ibaresi, 1947 öğretim programından çıkarılmıştır. (Temel, 2010).

Ev İdaresi ve Çocuk Bakım dersi ile yaşamımızın büyük bir bölümünü geçirdiğimiz evlerimizin, nasıl yapılması gerektiği, iktisadi açıdan nasıl yönetilmesi gerektiği, sağlıklı yemek yapma, temizlik yapma ve çamaşır yıkama anlatılmaktadır. Çocuk bakımının nasıl olması gerektiği de öğretilerek ileride anne baba olacak öğrencilerin deneyim kazanmaları istenmektedir. Öğretmenlik Bilgisi dersinde ise, öğretim metodu ve ders tatbikatı, eğitim ve iş eğitimi tarihi, toplum bilim, iş eğitbilim, çocuk ve iş ruhu birimi konuları işlenmektedir. Tarih dersinde yakın çevrelerini tanımak, tarihini bilmek, tarihi döneminde değerlendirmek, ulusal ve uluslararası savaşları, devrimleri, sebep ve sonuçlarını o dönemin önemli kişilerini tanımak, Türk tarihini

bilmek, milli şuurunu kuvvetlendirmek amacıyla öğretilmektedir. Tabiat ve Okul Sağlık Bilgisi dersinde yaşadığı doğayı incelemek, çevre ve insan arasındaki ilişkiyi anlayabilmek, hayvan ve bitki çeşitliliğini öğrenmek ve insan bedeninin özelliklerini bilmek dersin amaçları arasındadır. (Koç, 2007).

Tablo 2

Köy Enstitülerinde Toplam Beş Yıl İçin Okutulan Kültür Derslerinin Haftalık Dağıtımı

Dersler	1. Sınıf	2. Sınıf	3. Sınıf	4. Sınıf	5. Sınıf	Okutulacak Ders Saati
Türkçe	4	3	3	3	3	736
Tarih	2	2	1	1	1	322
Coğrafya	2	2	1	1	-	276
Yurttaşlık Bilgisi	-	1	1	-	-	92
Matematik	4	2	2	3	2	598
Fizik	-	2	2	1	1	276
Kimya	-	-	2	2	-	184
Tabiat ve Okul Sağlık Bilgisi	2	2	2	1	1	368
Yabancı Dil	2	2	2	2	1	414
El Yazısı	2	-	-	-	-	92
Resim İş	1	1	1	1	1	230
Beden Eğitimi ve Ulusal Oyunlar	1	1	1	1	-	184
Müzik	2	2	2	2	2	460
Askerlik	-	2	2	2	2	368

(Türkoğlu, 2000).

Kültür derslerinin saat ve uygulamasındaki çeşitlilik ve düzene bakıldığında amaç köylü çocuklarının yetiştirilmesinde sadece bir meslek edinme, iş sahibi olma, üretimi artırma değil; ülkesine, yöresine tam donanımlı, edindiği bilgiyle cehaletine son vermiş insan yetiştirmek diyebiliriz.

Kültür derslerinde okutulan kitaplar aşağıda belirtilmiştir:

- Beşir GÖĞÜS-Kemal DEMİRAY, Türkçe I-II-III, MEB Yay., İstanbul, 1945-1946-1950
- Faik Reşit UNAT, Ortaokul İçin Tarih I, Maarif Yay., İstanbul, 1940
- Ali Haydar TANER, Ortaokul İçin Tarih II, Maarif Yay., İstanbul, 1940
- Şemsettin GÜNALTAY, Lise Tarih I, Maarif Yay., 1940
- Arif Müfit MANSEL-Cavit BAYSUN-Enver Ziya KARAL, İlk Çağ Tarihi, İstanbul, 1942
- Arif Müfit MANSEL-Cavit BAYSUN-Enver Ziya KARAL, Orta Çağ Tarihi, İstanbul, 1942
- Arif Müfit MANSEL-Cavit BAYSUN-Enver Ziya KARAL, Yeni ve Yakın Çağlar Tarihi, Maarif Matbaası, İstanbul, 1942
- Enver Ziya KARAL, Türkiye Cumhuriyeti Tarihi, MEB, Yay., İstanbul, 1945
- Faik Sabri DURAN, Umumi Coğrafya Dersleri, Kanaat Kitabevi, İstanbul, 1938
- Rauf SEYMEN, Yeni Coğrafya Dersleri, Ders kitapları Türk Ltd. İ. Yay., İstanbul, 1951
- Sadi KAZANCIOĞLU, Yeni Orta Coğrafya, Kanaat Kitabevi, İstanbul, 1938
- Faik Sabri DURAN, yeni Türkiye Coğrafyası, Kanaat Kitabevi, İstanbul, 1939
- Besim DARKOT, Türkiye Coğrafyası, Maarif Yay., İstanbul, 1942
- Tezer TAŞKIRAN, Yurttaşlık Bilgisi I-II, Maarif Yay., İstanbul, 1939-1941
- Halit AKSAN, Yurttaşlık Bilgisi, Ders kitapları Türk Ltd. g. Yay., İstanbul, (tarihsiz)
- Necmettin SADAĞ, Toplumbilim, Maarif Matbaası, İstanbul, 1944
- Nazım YAŞINOK, Askerliğe Hazırlık Dersleri, Hilmi Kitabevi, İstanbul, 1938
- Ferit BİRTEK, Askerliğe Hazırlık, Maarif Yay., Ankara, 1942

- Tahir TİPİ, Askerliğe Hazırlık, Maarif Yay., İstanbul, 1941
- Hakkı EZGEÇ, Askerliğe Hazırlık, Maarif Yay., Ankara, 1942
- M. Hulusi ÖKTEM, Okullarda Müzik, Remzi Kitabevi, İstanbul, 1942
- Bedri AKALIN, Köy Enstitülerinde Müzik Eğit. Kılavuzu, İstanbul, 1945
- Selim Sırrı, Beden Terbiyesi, Maarif Yay. İstanbul, 1932
- İlyas Sınal, Öğretmen Kurslarında Beden Terbiyesi, Remzi Kitabevi, İstanbul, 1939
- Bahaeddin Faik KÖKDEMİR, Yeni İjiyen, Maarif Yay., İstanbul, 1939
- Tezer Taşkıran, Türk Ahlakının İlkeleri, Mili Eğitim Basımevi, İstanbul, 1943 (Çelik, 2019).

Türkçe Dersi

Esas amaç anlama, anlatma, düşünmeyi ön plana çıkarmaktır. Türkçe derslerinin içinde edebiyat ve dil bilgisi dersleri de yer alır. Bu dersler ayrı olarak okutulmazdı, bu dersler ayrı olarak okutulmaz, belirli bir programı yoktu. Program her enstitü ve öğretmenine bağlı olarak planlanmaktadır. Derslerde okuma yazma ve konuşma uygulanırdı. Okuma ile ilgili faaliyetler daha çok metinler üzerinden yapılırdı. Ağır metinlerden ziyade insanı, yaşamı, tabiatı anlamaya dönük metinler seçilirdi. Kitap okumak genelde öğretmenle başlar, sonra öğrencilere okutulurdu. Ve sonunda kitapla ilgili ana düşünce üzerine konuşmalar yapılırdı. Genelde Yaban, Kuyucaklı Yusuf, Küçük Paşa gibi kitaplar okutulurdu. Enstitülerde gazete okutulmasına da okuma eylemleri içerisinde yer verildi. Okumanın çok aktif bir şekilde yerleştirilmesine çalışılmışsa da düzenli ve anlamlı bir şekilde okuma istenilen düzeye gelememişti. Yine okumanın artmasında enstitülerdeki dergilerin çok önemli bir payı olmuştur. Konuşma faaliyetlerinin gelişmesi için önemli günlerde törenler hazırlanmış, serbest konuşmalar yapılmıştır. (Koç, 2007).

Tarih Dersi

Yakın çevrelerini tanımak, tarihini bilmek, tarihi döneminde değerlendirmek, ulusal ve uluslararası savaşları, devrimleri, sebep ve sonuçlarını o dönemin önemli kişilerini tanımak, Türk tarihini bilmek, milli şuuru kuvvetlendirmek amacıyla öğretilmektedir. (Koç, 2007).

Coğrafya Dersi

Önemli kültür derslerinden olan Coğrafya dersinde amaç, öğrencilerin içerisinde yaşadıkları ve ait oldukları bölgenin doğasına uyum sağlamaları ve çocukların sadece o bölgeyle sınırlı kalmadan diğer bölgeleri tanıyıp oraları da ıslah edebilme yeteneğine kavuşturmadır. Ayrıca dünyayı tanımak ve Türk yurdunu daha yaşanılabilir bir hale getirebilme mefkuresini de öğrencilere kazandırmaktır. Bu doğrultuda özellikle ders kitaplarında görsel öğelere çokça yer verilmiştir. (Akdoğan, 2012).

Yurttaşlık Bilgisi Dersi

Amaç; insan devlet ilişkisini, birbirlerine karşı görev ve sorumluluklarını ortaya koymaktır.

Matematik Dersi

Enstitüler, Matematik dersini geniş bir çerçevede öğretmeyi amaçlamıştır. Uzay zamanı, sayılar üzerine düşünmek temel felsefedir. Günlük yaşamda matematiksel işlemleri kullanarak uygulamak, nesnelerin niteliklerini benimsetmek ve bu sayede düşüncelerini geliştirmektir. (Koç, 2007).

Kimya ve Fizik Dersleri

Amaç; öğrencilerin içerisinde bulunduğu gerçek yaşam örneklerini bu dersler üzerinden öğretmek, günlük yaşam içerisinde bulunan madde ve aletlerin özelliklerini tanıtmaktır. Bir diğer

önemli unsur ise öğrencilere gerçek yaşam içerisinde kimyasal madde ve aletleri nasıl kullanacakları gerekçeleriyle birlikte öğretmektir. (Burgaç, 2003).

Tabiat ve Okul Sağlık Bilgisi Dersi

Yaşadığı doğayı incelemek, çevre ve insan arasındaki ilişkiyi anlayabilmek, hayvan ve bitki çeşitliliğini öğrenmek ve insan bedeninin özelliklerini bilmek amaçları arasındadır. (Koç, 2007).

Yabancı Dil Dersi

Öğrencilerin, bir yabancı dil öğrenmesini sağlamak, Türkçe ve Yabancı Diller arasındaki ilişkileri karşılaştırmak, kolay seviyede yabancı dil öğrenmelerini sağlamak temel amaçtır. (Koç, 2007).

El Yazısı, Resim ve Müzik Dersi

Enstitülerde estetik ve disiplin çok önde tutulmuş bir tavidir. Öğrencilerin güzel yazı yazabilmeleri için 92 saatlik bir “el yazısı” dersi müfredatı vardır. Resim-iş dersleri ile öğrencilerin “resim” sanatını gittikleri köylerde de yapabilmeleri hedeflenmiştir. Güzel sanat dersleri içerisinde Müzik dersi ve enstrüman çalma hususuna da çok önem verilmiştir. Bu konuda teknik bilgiler verilip, her öğrenciye en az çalgı çeşidi (özellikle mandolin) öğretilmiştir. Ayrıca müziğin öğrenciler için günlük hayatın sıkıntılarından uzaklaşmaları için de kullanılması hedeflenmiştir. Bu doğrultuda resim veya müzik fark etmeksizin mezun olan öğrencilere dahi ilgilendikleri sanat dalı ile ilgili malzemeler temin edilebilmiştir. (Burgaç, 2003).

Beden Eğitimi ve Ulusal Oyunlar Dersi

Öğrenciler, öğretim faaliyetlerine başlamadan önce yarım saat kadar spor yaparlardı. Ders; spor, jimnastik ve oyun olarak üç bölüme ayrılmaktadır. Öğrenciler, çevreye uyum sağlayacak kuvvette atıklık sağlamalıdır ve vücutlarının gelişmesine bu anlamda katkıda bulunmalıdır. (Koç, 2007).

Askerlik Dersi

Askerlikle ilgili bilgilendirici faaliyetler öğretilmektedir. Özellikle son sınıflarda yaz tatillerinde 20 günlük kamplar düzenlenerek bir nevi prova niteliğinde öğrenmeler sağlanmaktadır. (Koç, 2007).

Ev İdaresi ve Çocuk Bakımı Dersi

Yaşamımızın büyük bir bölümünü geçirdiğimiz evlerimizin, nasıl yapılması gerektiği, iktisadi açıdan nasıl yönetilmesi gerektiği, sağlıklı yemek yapma, temizlik yapma ve çamaşır yıkama anlatılmaktadır. Çocuk bakımının nasıl olması gerektiği de öğretilerek ileride anne baba olacak öğrencilerin deneyim kazanmaları istenmektedir. (Koç, 2007).

Öğretmenlik Bilgisi Dersi

Bu derste, öğretim metodu ve ders tatbikatı, eğitim ve iş eğitimi tarihi, toplum bilimi, iş eğitimi, çocuk ve iş ruhu birimi konuları işlenmektedir. (Koç, 2007).

Akpınar Köy Enstitüsü Kuruluşu ve Yer Seçimi

Köylere öğretmen yetiştirmek üzere çıkarılan “Köy enstitüleri Kanunu”ndan sonra (Resmi Gazete, 22.IV.1940, TBMM Zabıt Ceridesi 17.IV.1940.) bazı köy öğretmen okulları “Köy enstitüsü” adını almaya başladılar. Bunlar dışında Samsun Akdağ-Ladik Köy Enstitüsü de dahil olmak kaydıyla yeni enstitülerin kuruluş adımları atıldı. (Kalyoncuoğlu, 2010) Akpınar Köy Enstitüsünün ilk müdürü olan Nurettin Biriz enstitüsü açılmadan önce İsmail Hakkı Tonguç ile Adana ve Malatya’da incelemeler yaptıktan sonra Lâdik’e gelmişlerdir. Buradaki coğrafi şartları inceledikten sonra enstitü kurulması uygun görülmüştür. Tonguç ile Samsun Maarif Müdürü Mehmet Doğan, Lâdik

Belediye Başkanı Mustafa Çabuk, Lâdik Maarif memuru, Lâdik belediye azasından Nazım Atkı'nın girişimleri ile Akpınar köyünde kurulması kararlaştırılmıştır. Samsun Lâdik- Erbaa yolu güzergâhında yer alınmıştır. Lâdik merkeze 3, Lâdik tren istasyonuna 12 kilometre uzaklıktadır. Ulaşım imkânları gelişmiştir.

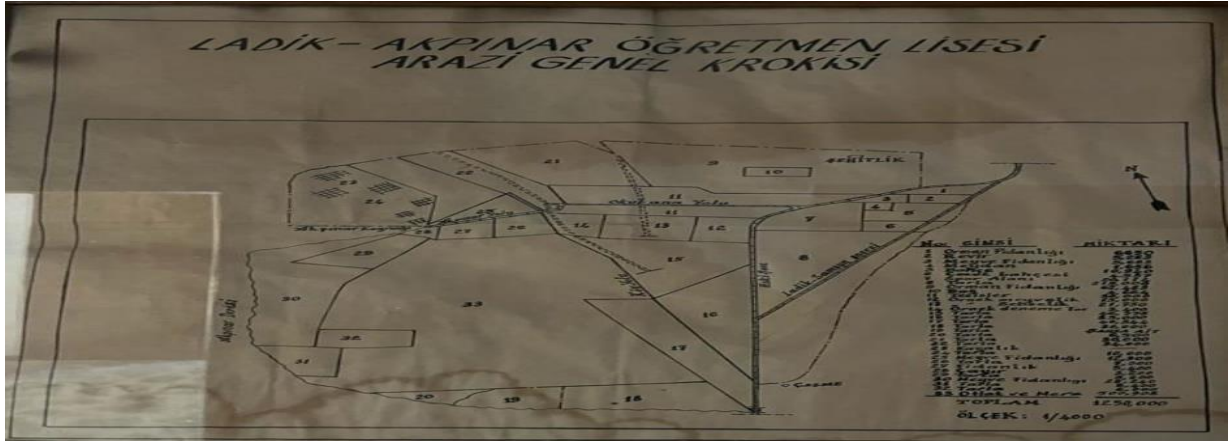
Şekil 1

Akpınar Köy Enstitü Giriş Kapısı

(Tonguç,1961).

Akpınar'da enstitü kurulması kararlaştırılırken etrafta ham madde bolluğu da tercihte etkili olmuştur. Özellikle keten, kenevir, odun, kereste, çakıl, kum ve benzeri malzemeler fazladır. Ham madde çeşitliliği ve bolluğu buradaki faaliyetleri kolaylaştırması bakımından önemlidir. Lâdik'in kırsal alanlarında dokumacılık yapılmaktadır. Marangozluk, demircilik de oldukça ileri düzeydedir. Ormancılık ve kereste faaliyetlerinin yapılması ormanlık alana yakın olunmasından dolayı zor olmamaktadır. Lâdik ilçesi göl ve ırmak etrafında su ile ilgili faaliyetleri desteklemektedir. Tarımsal faaliyetler için 2500 dekarlık bir arazi alınmıştır. Ayrıca coğrafyadaki geniş mera ve otlaklar da hayvancılık açısından elverişlidir. Lâdik Akpınar Köy Enstitüsü'nün kuruluşu maliyeti bina ve öğretim evleri de dâhil üzere 170.000 liradır. (Turan, 2009).

Şekil 2*Akpınar Köy Enstitüsü Arazi Planı*

(Akpınar Köy Enstitüsü Müzesi, 27.07.2023)

Köy Enstitüsü'nün açılmasında, coğrafi şartlar ve bölgenin incelenmesi etkili olmuştur. İlk önce Samsun'un Havza ilçesindeki Kamlık köyünde eğitim kursu açılmıştır. Daha sonra Kamlık köyüne Köy Enstitüsü yapılması planlanmış; ancak buradaki halk arazi vermeyi kabul etmeyince enstitü burada kurulmamıştır. Çalışma içerisinde belirtildiği gibi İsmail Hakkı Tonguç, Malatya ve Adana ziyaretleri sonrasında Lâdik, Akpınar'a uğrayarak buradaki yetkililerle beraber inceleme yapmış ve burada enstitü kurulmasının uygun olduğunu görünce tutanak tutularak faaliyetlere başlanmıştır. Tutanakla ilgili İsmail Hakkı Tonguç'un oğlu Engin Tonguç, babasına ait belgelerde 02.05.1940 yılına ait yer saptama tutanağından söz etmektedir. Köy Enstitüsü'nün Kamlık yerine Lâdik'te kurulmasında şartların daha uygun olması, su probleminin olmaması, coğrafi şartların elverişli olması, ulaşım sorununun olmaması, Lâdik'e yakın mesafede olması gibi faktörler etkili olmuştur. Birçok köy enstitülerinde olduğu gibi Lâdik Akpınar Köy Enstitüsü'nü de mimar Leyla A. Turgut tarafından planlanmıştır. Akpınar Köy Enstitüsü, 11 Haziran 1940 tarihinde eğitim öğretime başlamıştır. Başlangıçta bir çadırla başlayan Akpınar, zamanla öğrencilerin binaları inşa etmesiyle bir enstitüye dönüşmüştür. Özellikle, Çifteler Köy Enstitüsü öğrencilerinin yardımıyla imece usulü ile binalar inşa edilmiştir. (Turan, 2009).

Akpınar Köy Enstitüsü Öğretim Programı

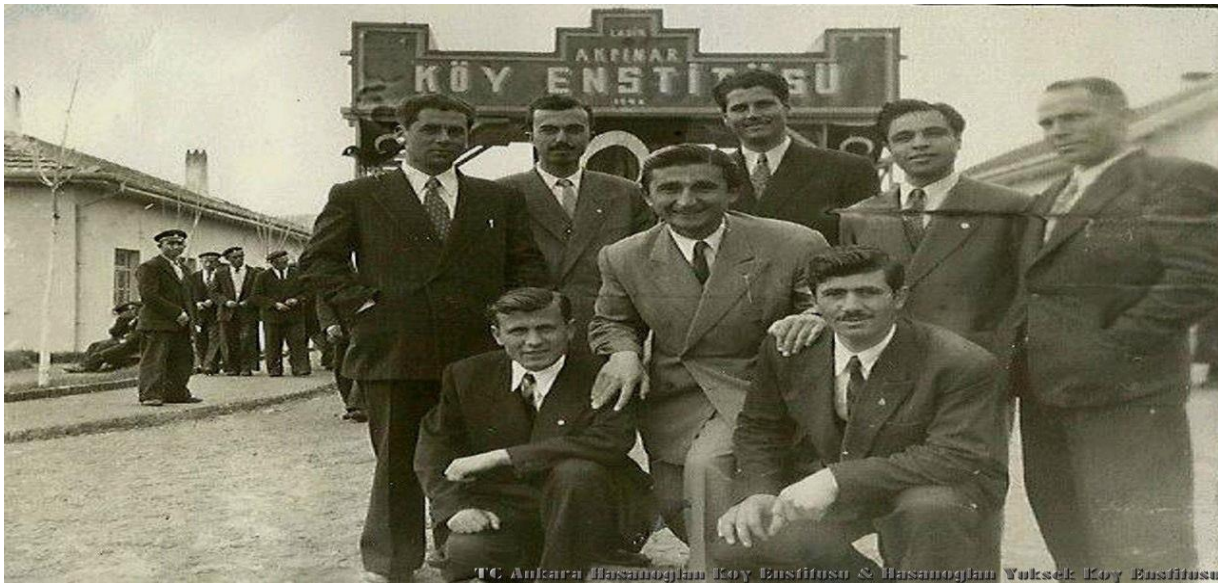
Enstitülerin ilk resmi programı 1943 yılında yapılmıştır. Bu program içerisinde 22 saat kültür dersi bulunmaktadır. Dersler genelde uygulama ve yaşatarak öğrencilere öğretilmektedir. İnsan iradesinin her şeyi değiştirebileceği öğrencilere aşılarmaya çalışılmaktadır. Böylece kendi bölgelerinde özellikle üretimle ilgili sorunlara çözüm bulmaları amaçlanmaktadır. (Özkan-Karabacak, 2018)

Akpınar'da ilk başlarda belirli bir öğretim programı yoktur. Yönetmelik veya genelgelerle faaliyetler yapılmaktadır. Eğitimde heyecan uyandıran kısım hiç denenmemiş olanı yapmaktır. O da 'iş içinde eğitim' anlayışıydı. Yüzyıllardır kullanılan ezberci eğitim anlayışı kökünden sarsılmaktadır. Akpınar'da öğretim programı; tarım, teknik ve kültür dersleri olarak üçe ayrılmaktadır. Olanaksızlıklar, köy enstitülerinin kuruluşlarında en önemli sorunların başında gelmektedir. Akpınar Köy Enstitüsünde kültür, tarım ve teknik derslerin çetin şartlar altında yapılması nedeniyle derslere eksik şekilde devam edilmiştir. Akpınar Köy Enstitüsü'nün kurulmasından bir müddet sonra düzen sağlanmış, özellikle demircilik, yapıcılık, motorculuk, arıcılık, dikiş atölyeleri faaliyetlerine başlamıştır. En çok dülgerlik, demircilik, yapıcılık, biçki dikiş

ön plana çıkmıştır. Akpınar Köy Enstitüsünde, müzik derslerinde mandolin çalındığı ifade edilmektedir. Akpınar Köy Enstitüsü'nde ilk yıl kültür derslerinin daha yoğun olduğu, meslek derslerinin bulunmadığı, ikinci yıl sanatsal etkinliklerin başladığı, üçüncü yıl ise herkesin seçtiği bölümde ilerlediği belirtilmiştir 4 ve 5. sınıflarda öğretmenlik meslek bilgisi dersleri uygulanmaktadır. Kültür dersleri içerisinde yer alan bu derslerin kitaplarını devlet dağıtmaktadır. Sene bitince bu kitaplar tekrar geri alınmaktadır. Enstitülerde, belirli bir eğitim öğretim programı bulunmadığından genellikle kanun, yönetmelik ve genelgelerle eğitim yürütülmektedir. Okullarda bir günlük eğitim öğretim akışı; 00:06-06.30 arası yemek yenilmeden önce spor yapılır. Spordan sonra yemeğe geçilirdi. Daha sonra bir saat o günün yapılacakları konuşulurdu. Saat 8 gibi dersler başlar, öğlene kadar devam edilirdi. Öğlen yemeğinden sonra tekrar derse başlanır. Akşam olunca da o günün değerlendirmesi yapılırdı. (Turan, 2009).

Şekil 3.

Akpınar Köy Enstitüsünün Öğretmenleri

(Turan, 2009).

Enstitülerdeki 1. kısım öğrenciler 5-6 saat, orta kısım 7- 8 saat ders ve işlere giderlerdi. Sabah kalkış, akşam yatış saatleri bulunulan mevsime göre değişebiliyordu. 06:00' da uyanan öğrenciler saat 08:00'e kadar kahvaltı, spor ve temizlik gibi faaliyetleri yapar, sonra da 08:00 ile 11:45'e kadar derslere ve iş alanlarına giderlerdi. Öğlen olduğunda yemek alanında birleşir, 17:45'e kadar yine ders ve işlere yönelirlerdi. Gece uyumadan önce 2 saat kitap okur; ertesi güne hazırlık yapıp saat 22:00'da yatarlardı. 1945 senesinde uygulanan programda, öğrenciler ilk zil ile sabah erken kalkar ve 25 dakikalık bir sürede banyo ve temizlik yaparak yataktan çıkarlardı. İkinci bir zil çaldığında nöbetçiler hariç, bütün öğrenciler spor ve hareketleri yapardı. Milli oyunlar oynanırdı. Üçüncü zil çaldığında oyun alanı boşaltılır, marşlar eşliğinde yemekhanelere gidilirdi. Dördüncü zil çaldığında öğrenci ve öğretmenler sıraya girer ve sınıf başkanları başlarındaki öğretmenlerine yoklamayı iletirdi. Sonrasında bütün öğrenciler iş veya kültür derslerine dağılırdı. Beşinci zil çaldığında herkes hazır durumda olur, arı misali çalışılırdı. 4 saat etkinliklerden sonra altıncı zil çalar ve öğle yemeğine gidilirdi. (Turan, 2009).

Akpınar Köy Enstitüsüne Öğrenci Seçimi

Enstitüye; ilkokulu bitirmiş, yetenekli, sıhhatli olan ve enstitünün bulunduğu yerlerdeki köy çocukları alınarak kayıtları yapılmıştır. 1940-1954 yılları arasında Akpınar Köy Enstitüsü'ne kayıt yaptıran öğrenciler, ağırlıklarına göre sırasıyla; Samsun, Tokat, Amasya ve Çorum illerinden oluşmaktaydı. (Turan, 2009). Buradan şunu anlamaktayız ki her Köy Enstitüsü, bölge okulu olmuştur. Yine anlaşılıyor ki başka bölge veya şehirlerden buraya gelen öğrenciler, bir arada yaşayarak birbirlerini tanıma fırsatını elde etmişlerdir.

Akpınar Köy Enstitüsü'ne ilk kayıt yapan öğrencilerin sayısı 35 olarak belirtilmiştir. 1940- 1954 yılları arasında 25 farklı şehirden öğrenci alınmıştır. Yakın çevreden (Sinop, Ordu, Giresun, Trabzon, Rize, Artvin gibi.) öğrenci alımı yanında diğer 6 bölgemizden de kayıt yaptırıldığı görülmektedir. Yeni açılan Köy Enstitülerinden biri olan Akpınar Köy Enstitüsü'ne Samsun'dan 100, Tokat ve Amasya'dan ise toplamda 75 öğrenci gelmiştir. (Ateş, 2021). 1940-1954 yılları içerisinde 1.798 öğrenci kaydedilmiştir. Kız ve erkek öğrenciler birlikte karma olarak eğitim görmektedir. (Turan, 2009).

Akpınar Köy Enstitüsünde Kültür Dersleri

Akpınar'da birinci yıl kültür derslerine ağırlık verildiği, meslek derslerinin olmadığı, ikinci yıl sanat dallarına ayrılarak çalışmalara başlandığı ve üçüncü yıldan sonra da herkesin kendi alanında çalışmalarına devam ettiği belirtilmiştir. Kültür derslerinde, 4.-5. sınıflarda Öğretmenlik Meslek Bilgisi dersleri olarak Toplumbilim, İş Eğitimi, Çocuk ve İş Ruh Bilimi, İş Eğitim Tarihi, Pedagoji, Pedagoji Tarihi ve Öğretim Metotları ve Uygulamaları dersleri işlenmiştir. Kültür derslerinin sabah derslerinden öğlene kadar verildiği belirtilmiştir. Turan'ın aktardığına göre Akpınar Köy Enstitüsü mezunlarından Hamdi Şahin, bu derslere ait kitapların devlet tarafından verildiğini, yılın başında kitapların dağıtıldığını, yılın sonunda toplandığını belirtmiştir. Toplanan kitapların, bir sonraki yıl gelecek olan öğrencilere dağıtıldığını ve ders kitaplarının okulun demirbaşı olduğunu ifade etmiştir. (Turan, 2009).

Bu enstitüde okumaya çok önem verilirdi. Öğretmen ve öğrenciler arasında kitaplar devamlı el değiştirirdi. Okulun idare binasına bitişik zengin bir kütüphanesi vardı. Daha sonra ihtiyaçları karşılamada yetersiz kalınca buraya yeni bir okuma salonu yapıldı. Kütüphane kapasitesi sadece bu imkanlarla sınırlı değildi. Her sınıfta ortalama 100-150 kitap bulunmaktaydı. Öğretmenler belirli günler buluşup kitapların kritiğini yapardı. (Özkan-Karabacak, 2018)

22.000 kitabın bulunduğu bu kütüphaneye Türkçe dersi daha iyi işlenmekte ve bu kitaplar çok iyi şekilde kullanılmaktaydı. Okuma dışında sanat dersleri bünyesinde Müzik, Resim-İş ve El Yazısı gibi faaliyetler de yapılmaktaydı. Öğrenciler, isteklerine göre ders dışı vakitlerde heykel, tiyatro, konser ve folklor gibi faaliyetler yapmaktaydılar. İçlerinde müzik dersi en çok tercih edilen dersti. Müzik dersinin haftalık saati ikidir, yalnız öğrenciler serbest etkinlik zamanlarında da müzik etkinliklerini yapmaya devam etmekteydiler. Ayrıca Akpınar Köy Enstitüsünde müzik dersinden geçebilmek için İstiklal Marşını mandolinle çalmak zorunludur. Müzik araçları demirbaşta durmaktadır. Ancak öğrenciler istedikleri zaman müzik aleti çalabilmekteydiler. Dersleri öğretmenler anlatır, daha sonra alıştırmalar öğrenciler tarafından yapılırdı. Her bir öğrencinin söz alıp konuşması sağlanırdı. Sınıftaki öğrenci sayısı 45 civarındadır. Her sınıftan A-B-C şubeleri bulunurdu. Bir üst sınıflarda öğrencilerden akran öğrenimi faaliyetlerinin de yapıldığı görülmüştür. Yalnız Akpınar'daki öğrencilerden bazıları dört yıl boyunca Fransızca dersi

gördüklerini ama kitabı bile bitiremediklerini ifade etmektedir. Kitap okuma etkinliklerinde İsmail Hakkı Tonguç'un eserleri ve klasik edebiyat eserlerini bitirmek mecburiydi. (Turan, 2009).

İlk müdür Nurettin Biriz, müdür muavinleri, Osman Ülkümen, Azmi Bilen ve Enver Kartekin Tarih derslerine girmişlerdir. Sebahat Kartekin Türkçe, Azmi Gökmen Sosyal Bilgiler, Hasan Aydın Coğrafya, Arif Şenel Matematik, Osman Aybastı Beden Eğitimi, Bediha Şanlı Müzik derslerinin öğretmenleridir. Akpınar'da öğretmenler dersi ya anlatmakta ya da ödev şeklinde vermektedir. Sınavlar yazılı ve sözlü şeklinde yapılmaktadır. Sınavlar bir ay boyunca devam etmektedir. Yazılı sınavlar yemekhanede, sözlüler ise sınıflarda yapılmaktadır. Sabah ve akşam saatlerinde mecburi etüt dersleri uygulanmaktadır. (Turan, 2009). Türkçe, Tarih, Coğrafya ve Yurttaşlık Bilgisi dersleri öğrenciye aktarılırken ulusal ilkeler, milli şuur ve kültür aktarımı temel alınmıştır. (Akdoğan, 2016). Osmanlı Devleti'nin çok uluslu yapısından, ulus devlet anlayışına geçişte bu derslerin önemi yadsınamazdı. Kimya dersi işlenirken, bahçede kullanılan kireç ile ilgi kurması sağlanmıştır. Geometri dersindeki açı ve şekilleri bina yapımı ve temelde kullanmıştır. İş içinde eğitim, kültür dersleri ve yaşama uygulanması şeklinde görülmektedir. Yurttaşlık Bilgisi öğretiminde Cumhuriyet yönetimi ile demokrasinin ilkeleri öğrencilere aktarılmaktadır. Gerektiğinde öğrendiği hak ve özgürlükleri kullanmasını sağlamaktır. (Akdoğan, 2016). Coğrafya ile yaşadığı yerin özelliklerini, işleyeceği toprağı tanıması, doğa olaylarını kavraması amaçlanmaktadır. Beden eğitimi, ulusal oyunlar ve spor dersleriyle güçlü, sağlıklı öğrenciler yetiştirmektedir. Ulusal oyunlarda bu amaca hizmet etmektedir. Resim ve El İşi dersleriyle renk, uyum ve Türk sanat eserlerini tanıtmak ön plana çıkmaktadır. (Çelik, 2019).

SONUÇ VE YORUMLAR

Türkiye Cumhuriyeti devletinin ulus kimliğini kazanmasında Köy Enstitüleri mihenk taşı olmuştur. Osmanlı Devletinden gelen Osmanlıcılık ve ümmet anlayışını bir kenara bırakarak tek ulus sistemine geçişte eğitimin rolü herkesçe bilinmektedir. Eğitimin yalnız şehirde yapılması köy ve köylünün bir kenara bırakılması ulus devletin gerçekleşmesi açısından mümkün görünmemektedir. Mustafa Kemal Atatürk de her zaman eğitimin önemi üzerinde durarak, çağa uyum sağlamanın ve gelişimin tek çaresinin eğitim olduğunu ifade etmektedir. Köy Enstitüleri fikri ve oluşumunda, nüfusunun büyük bir çoğunluğunun köyde yaşaması, Türkiye hedeflerinin gerçekleşmesi için kırsaldan başlanmasını zorunlu kılmıştır. Köy Enstitüleri öğretim programındaki kültür derslerinin hedefi; derslerin amaçlarını kazandırmak ve öğrencide bilimsel düşünme becerisi oluşturabilmektir. Kültür derslerinde öğrendiklerini yaşama aktarabilmektir. Akpınar Köy Enstitüsü'ndeki kültür derslerinin de bu amaç ve hedefler doğrultusunda işlendiği anlaşılmaktadır. Akpınar Köy Enstitüsü'nde Türkçe dersinde okuma ve anlamaya hem öğretmenlerin hem de öğrencilerin önem verdiği görülmüştür. Özellikle bazı kitapların okutulmasının zorunlu olması bunun kanıtı niteliğindedir. Akpınar Köy Enstitüsü'nde kültür derslerinden Türkçe, Matematik, Fizik, Kimya gibi dersler önemli görülmüş bunun yanında resim, müzik gibi derslerin de bir o kadar mühim olduğu her öğrencinin bir müzik aleti çalmasından anlaşılmaktadır. Beden Eğitimi, Spor, Ulusal Oyunlar gibi derslerin daha çok sabah dersler başlamadan önce yapıldığı görülmüştür. Ders kitaplarında bu derslerle ilgili etkinliklere pek rastlanmadığı belirtilmiştir. Akpınar özelinde incelenen kültür dersleri ve içeriği tabii ki o dönemin şartları üzerinden değerlendirilmelidir. Ancak kültür derslerinin müfredatına bakıldığında yeni kurulmuş olan Türk milleti için ulus devlet yaratmada etkili bir içeriğinin olduğu görülmüştür. Akpınar'da okumuş öğrencilerin söylemlerinde, Türklük, vatan sevgisi, tarih bilinci kavramlarının üzerinde öğretmenlerin devamlı durduğu, ders ve etkinliklerin ise bu yönde

çalışmalarla tamamlandığı belirtilmiştir. Çalışmada Akpınar Köy Enstitüsü ve Köy Enstitüleri'ndeki kültür derslerinin işleyişı ile müfredat uygulamalarının bölge şartlarına uygun olarak işlendiği ortaya koyulmuştur.

KAYNAKÇA

1- Resmi Kaynaklar

Devlet Arşivleri Başkanlığı Cumhuriyet Arşivi.

TBMM Zabıt Ceridesi.

Resmî Gazete.

2- Süreli Yayınlar

Son Posta

Yeni Sabah

3- Tetkik Eserler

Akdoğan Mindivanlı, E. (2016). *Köy enstitülerine eğitim anlayış ve tarih ve yurttaşlık bilgisi*. [Yayınlanmamış yüksek lisans tezi]. Atatürk Üniversitesi.

Akdoğan Mindivanlı, E. (2012). Köy enstitülerinde kullanılan coğrafya ders kitaplarında yer alan görsel öğeler. *Doğu coğrafya Dergisi*. (28). 283-301.

Alican, A. ve Gül, S. S. (2014). *Cumhuriyet modernleşmesinin Anadolu ateşi: Köy enstitüleri*. MSGSÜ Sosyal Bilimler, (10), 12-27. 29.08.2023 tarihinde <https://dergipark.org.tr/tr/pub/msgsusbd/issue/46975/589506> adresinden erişilmiştir.

Ateş, A. E. (2021). *Kazma-kürek, defter-kitap köy enstitüleri, sekülerizm ve romantik milliyetçilik*. İletişim yayınları.

Burğaç, M. (2003). *Köy enstitülerinde eğitim ve öğretim*. [Yayınlanmamış yüksek lisans tezi]. Bursa. Uludađ Üniversitesi.

Burğaç, M. (2012). Köy enstitülerinde eğitim ve öğretim. *Atatürkçü Bakış*, 2(4), 117-145.

Çelik, S. (2019). *Köy enstitüleri kültür derslerinde Türk kültürü ve Türk milliyetçiliği*. [Yayınlanmamış yüksek lisans tezi]. Giresun Üniversitesi.

Demir, M. (2022). *Köy enstitüleri ve Pakize Türkoğlu ile köy enstitüleri üzerine bir söyleşi*. [Doktora tezi] Necmettin Erbakan Üniversitesi.

Elmas, A. (2020). *Köyü canlandırma hareketi olarak köy enstitüleri*. [Yayınlanmamış yüksek lisans tezi]. Siirt Üniversitesi.

Kalyoncuoğlu, Z. (2000). *Cumhuriyet dönemi eğitiminde Hasan Ali Yücel ve köy enstitüleri*. [Yayınlanmamış yüksek lisans tezi]. Ankara Üniversitesi.

Kalyoncuoğlu, Z. (2010). Köy Enstitüleri'nde Hasan Ali Yücel'in Yeri. *Folklor/Edebiyat* 16(64), 238-244.

- Kapluhan, E. (2012). Atatürk dönemi eğitim seferberliği ve köy enstitüleri. *Marmara Coğrafya Dergisi*. (26), 172-194.
- Kocabaş, K. (2020). *Köy enstitülerinden günümüze eğitim ve arayışlar*. Ege Bölgesi Sanayi Odası.
- Koç, N. (2007). *Türk kültür tarihi içinde köy enstitüleri*. [Yayımlanmamış doktora tezi]. Ege Üniversitesi.
- Oğuzkan, F. (2007). *Köy enstitülerinde öğretim programları*. 25.05.2023 tarihinde <https://www.egitimaku.edu.tr/oğuzkan> adresinden erişilmiştir.
- Özkan, M. S. Karabacak, M. (2018) Ladik Akpınar Köy Enstitüsü'ne Yazılı ve Sözlü Kaynaktan Bakmak. *Journal of Oral History*. 1(1), 41-59.
- Pazar, M. (2001). *Demokratik eğitimde bir anıt kurum köy enstitüleri*. Güldikeni Yayınları.
- Şahhüseyinoğlu, H. N. (1994). *Köylünün güneşi*. Ürün Yayınları.
- Şimşek, İ. (2016). *Neden köy enstitüleri*. Özgür Yayınları.
- Şeren, M. (2016). *Köy enstitülerinde eğitim öğretim etkinlikleri ve bu etkinliklerin dayandığı temel ilkeleri değerlendirmesi*. Akademik düzlemde köy enstitüleri sempozyumu. Dikili Belediyesi Kültür Yayınları. İzmir. 16-17 Nisan 2016.
- Temel, G. (2010). *1940-1946 döneminde köy enstitülerindeki eğitim öğretim uygulamaları ve tarih eğitimi*. [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Marmara Üniversitesi.
- Turan, A. (2009). *Türkiye'de öğretmen yetiştirmede Akpınar köy enstitüsünün yeri ve önemi*. [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Ondokuzmayıs Üniversitesi.
- Türkoğlu, A. (2011). *Köy enstitülerinden kent enstitülerine bir model önerisi*. Anı Yayınları.
- Türkoğlu, P. (2000). *Tonguç ve Enstitüleri*. İş Bankası Yayınları.
- Tonguç, H. İ. (1961). *Canlandırılacak Köy*. İş Bankası Yayınları.
- Uygun, S. (2016). *Sözlü anlatılarda köy enstitülerinde uygulanan öğretim ilke ve yöntemleri*. Akademik düzlemde köy enstitüleri sempozyumu. Dikili Belediyesi Kültür Yayınları. (181-200). İzmir. 14-16 Nisan 2016.

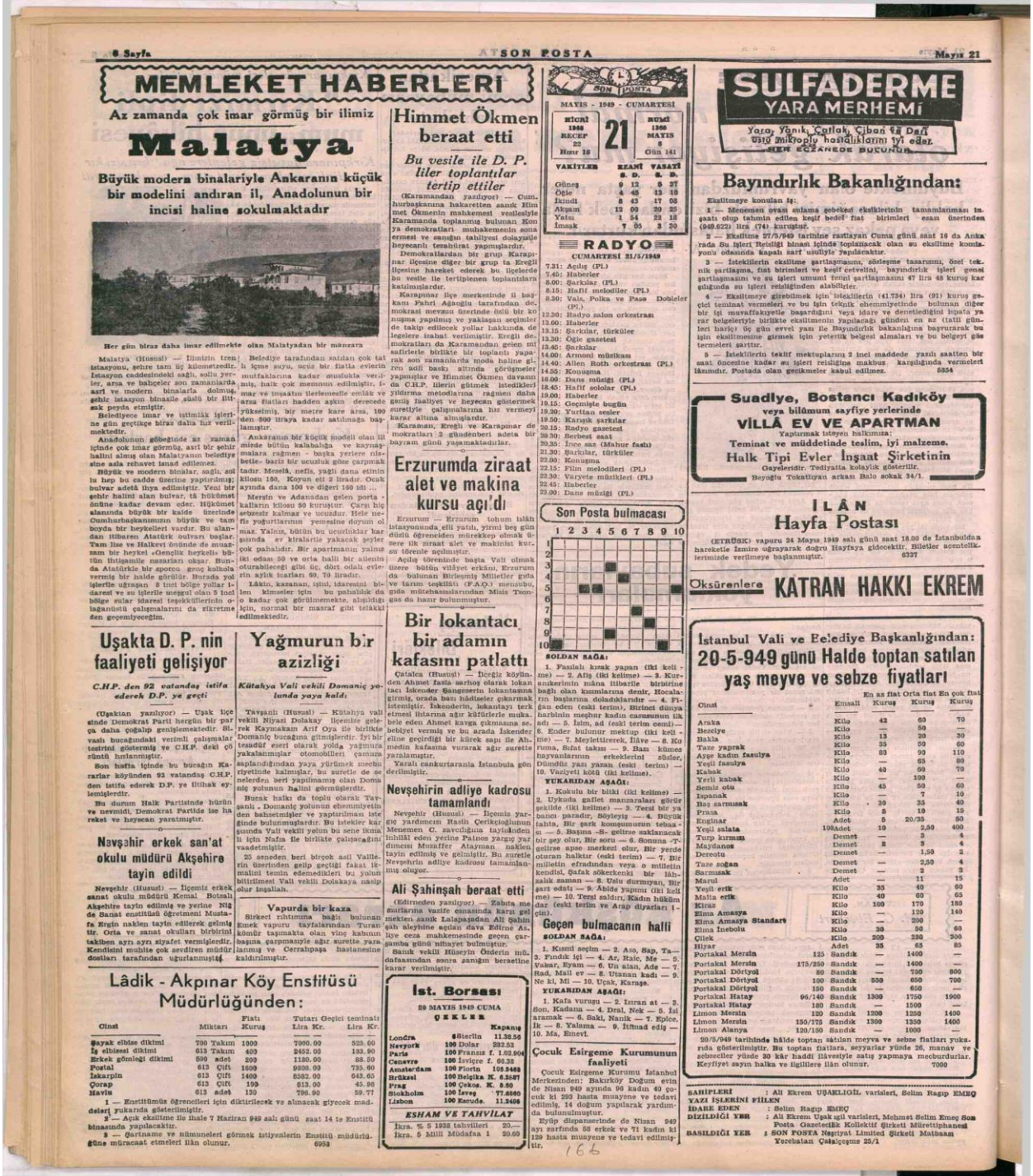
EKLER:

Akpınar Köy Enstitüsü Müzesi'ne ait fotođraflar (27.07.2023) ve gazete haberleri

21 Mayıs 1949 Tarihli Son Posta Gazetesi Sayfa 6

SAYFA: 6

SERİSİ BAKA

6 NISAN 1948

Arif olan anlar... Eksik ol, kahrol

Bu memleketin mahallinde memur kavama gün geldi... Arif olan anlar...

Her ne kadar ahimdesi olursa olsun memleketi, milleti... Arif olan anlar...

Bu memleketin mahallinde memur kavama gün geldi... Arif olan anlar...

Vapur Seferleri Fratelli Sperco Deniz Acentası - Seyahat Bürosu

Table with columns: Vapurun ismi, Hareket tarihi, Uçrayacağı Limanlar. Lists ship names like FORSEV, TIBERIS, CONCORDIA, FERNERO, OPELTON and destinations like Trieste, Avvers, Rotterdam, Amsterdam, Hamburg, Ceneva.

Çeşitli Yiyecek, Yakacak ve Giyecek Maddeleri Satın Alınacaktır. Lâdik - Akpınar Köy Enstitüsü Müdürlüğünden

Table with columns: CİHAL, Açı, Çeşit, Fiyat, Açı, Çeşit, Muvahabat teminatı, İhtis sahi. Lists various goods and prices.

SATILIK DOĞ KAMYON... BAYILARLAR ÇARPINTI VE SİNİR BUNRANI ÇEKENLER NEVROLGEN CEMAL

Istanbul Belediyesi İlanları... Yeni Teşkil Edilen Tarife... Table with columns: Müşke ve diğerler, Dönme ve parlatılma, Yabancı demirler...

Şukadarcık Kolynos diş macunu ferahlandırıcı, temizleyici vermeğe kâfidir. KOLYNOS DENTAL CREAM

Tekel G. Müdürlüğü İlanları

Malseme Alım Şubesinde... İktisatî Cihazlar... Tekel Genel Müdürlüğü tarafından publisite edilmiştir.

Türkiye İş Bankası... Bir ve sahibi olmak her paraded için bir gayedir. Türkiye İş Bankası'nda tasarruf hesabınız yolca derhal bir hesap açtırınız.

BORSA... Table with columns: İht. Emmanon, Lenera, Meyrak, Pars, Cenevre, Akdeniz, Bosphor, Sığirci, Şişli, İstanbul. Lists stock prices.

RADYO... Radyo Programları... Radyo program list including Akademi ve program, 7.30 M. A. Ayyar, 7.30 Müzik, Halk, Müzik, İhtis.

Millet Sözü Siyasi Demokrat Gazete BU HAFTA ÇIKIYOR Göçük Deniz Fabrikaları Genel Müdürlüğü

Yeni Sabah'ın İLAN FIYATLARI... Table with columns: Başlık miktari, 1 satır, 2 satır, 3 satır, 4 satır, 5 satır, 6 satır.

Haccâc - ı Zâlim Aşk - Macera - Tarih - Cinayet... Yazarı: Muharrem Z. Korqanlı. İhtis No: 160. İktisatî Cihazlar...

Haccâc - ı Zâlim Aşk - Macera - Tarih - Cinayet... Yazarı: Muharrem Z. Korqanlı. İhtis No: 160. İktisatî Cihazlar...

BULMACA... 1 2 3 4 5 6 7 8 9... Çözümlenmiş bulmaca soruları.

BULMACA... 1 2 3 4 5 6 7 8 9... Çözümlenmiş bulmaca soruları.

6 Nisan 1948 Tarihli Yeni Sabah Gazetesi